

Ruta de Can Morgat i Puig Clarà

ITINERARI: Església de Santa Maria de Porqueres - Can Morgat - Puig Clarà - Església de Santa Maria de Porqueres

 Dificultat: mitjana

 Distància: 6,6 km

 Desnivell: +130 m

 Durada: 2 h

 Senyalització: Ruta 3: Can Morgat i Puig Clarà

 Sortida: Església Santa Maria de Porqueres
Coordenades: 42.121763 | 2.748410

Descripció:

Recorregut que porta a descobrir alguns dels estanyols que es troben vorejant l'Estany de Banyoles, així com les diferents espècies d'aus i altres animals que hi viuen, per tot seguit enfilat el camí fins al Puig Clarà. Des d'aquí es pot gaudir d'una impressionant vista panoràmica de l'Estany de Banyoles i la ciutat, així com de bona part de la plana de l'Empordà.

Punts d'interès:

Coneixeu l'estany des d'una perspectiva diferent

ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE PORQUERES: és una església del segle XII situada al municipi de Porqueres. Existeixen referències documentals de Santa Maria de Porqueres des de l'any 906.

ESTANYOL DE CAN SISÓ: conegut també com l'estanyol vermell per les variacions estacionals del color de les seves aigües que s'associen a l'alternança de comunitats bacterianes en superfície. Malauradament, a dia d'avui l'estanyol ja no assoleix la coloració vermella a la superfície, sinó que els bacteris es queden a més fondària. Als anys 90, l'acció negligent d'un pagès que va utilitzar l'aigua de l'estanyol per regar va provocar un enfonsament de les vores de l'estanyol. Des de llavors només es poden apreciar lleugeres tonalitats rogenques a l'aigua.

ESTANYOL NOU: és l'últim gran estanyol que s'ha format a la zona lacustre. Es té registre de la seva formació l'any 1978, després d'un estiu molt sec. Fa uns 40 metres de diàmetre i 7 de fondària. La seva coloració és verdosa i és lleugerament eutròfic.

CAN MORGAT: el mas, enfilat al turó, ens recorda la llegenda que dona una explicació tradicional a l'origen de l'estany, «Morgat! Morgat! vés-te'n a casa o seràs negat!». A la riera del mateix nom, que porta aigua tot l'any gràcies a unes surgències subterrànies, s'hi han refugiat els últims peixos autòctons de la zona lacustre: el barb de muntanya i la bagra.

LLACUNES DE CAN MORGAT: a tocar de l'Estany de Banyoles s'ha recuperat una zona humida dessecada en el passat en benefici de l'agricultura. La recuperació es va fer entre els anys 2005 i 2007. A la llacuna d'en Margarit es pot observar la fauna aquàtica des d'un aguait.

PUIG CLARÀ: ofereix una vista atípica de l'estany i el seu entorn. Cap a llevant, es veuen les llacunes de Can Morgat i el mosaic rural de camps i turons de Porqueres. Més enllà, la depressió de l'estany i la ciutat de Banyoles, el pla de Martís i, en dies clars, la plana de l'Empordà fins el Montgrí i el mar. Pel nord i cap a ponent, les muntanyes de la Garrotxa i del Pirineu Oriental i els cims més propers de la Serralada Transversal, amb la serra i l'ermita de Sant Patllari en un primer pla.

